

150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200

להתקשרות בנחמם פתח
המאסרים והחשדות מסכיב להתכבד
שות בנחמם פתח ומשכים בביתו של
אבראשי פתח מי שחיה ראש חצר
המלך נימי מממלת צדק נערך תי
גיש.
שיום מצוע
מצבו של הפצוע צני הספל מכמר
החורש הולך וטוב.
הפגישה הראשית של הסופרים הצעירים
נדרת לשבועים.

מיראתו את הליד מלא את הבקשה
וברוכו לשם נאמר. הוא סיפר על
האיבה שבנו ובין אביו ועל
התביעה שהגיש נגדו על אשר לא נתן
15 חלק בירושת אביתם והמצוקה שהוא
נתון בה בכלל כך.
המשפט לא נסתים עדיין.
לאחר גמר עדותם של שני האחים,
סיכמו באו כוח שני הצדדים את מעג
תיהם. עוה"ד כנמאני, בא כוח הנאשם
הראשון, מחמוד ביקש שבית המשפט

דתו. עוה"ד נ'רני צלת, המופיע
מטעם הנאשם השני, עלי ציון שאין
להאמין לעדים, וביקש שבית המשפט
להתחשב במצב המשפחה, מאחר
שולחו הוא הראש, הנושא בעולת.
התובע השיב שהנכח כי כוונה מוימה
מתועבת, וכי העדים סיפרו את האמת,
ולפיכך ביקש לחייבו.
בירג המשפט הסתיים ב-6 ובית
הדין הדיע, שפסק הדין יוצא היום
ב-11.30.

על כל
עתה להי
הפרוע שי
החשבון
מראה כי
שאפשר
הארץ על
צת אירו
על תושב
לירה הר
לירה ובצו
הועדה המ
גסה העיק
הישוב היה

א
1919
לפוסט-לא
קום בהם
מל בחימה

בוט
וארש
למיתה על
בובסקי כ

פד
יום

ביום ה
חייבו ל-50
לירה בער

מסיבת העתונאים בהנהלת הסוכנות הגוזמאות בענין היציאה - ז'בוטינסקי דחה את ההסכם בענין הסרטיפיקטים - שאלות כלכליות

DOc 05520

223
29.11.37
13.12.37

**ההסכם עם הריביוניסטים בענין
הרשיונות לעליה**
גם שאלת המשא ומתן עם הריביוניז
ניסטים בדבר מתן רשיונות לעליה נת
עוררה במסיבה זו. ראשית כל סילק א.
דובקין את המיסדה הנפסדת, השגורה
בפי הריביוניסטים, שאין הסוכנות נר
תנת לאנשי בית"ר לעלות לארץ. מעולם
לא אסרה הסוכנות על אנשי בית"ר לע
לות לארץ. על כך לא היה ויכוח כלל.
דובר על קבלת רשיון בלי בקורת אינדי
בידואלית של המשרדים הארצישראלים.

בהצעת ההסכם היה סעיף האומר, כי
באי כוח הצה"ר מביעים בשם בית"ר
את צערם על מעשי האלמות שנעשו
ע"י חברי בית"ר במחלקת העליה של
הסוכנות היהודית, במשרדים הארץ-
ישראלים בתו"ל ואת ההתנפלות על
חברי ההנה"ם.
ועוד סעיף אחר האומר, כי המשרדים
הארץ ישראליים יוכלו לפסול פועמדים
לעליה, אם יתברר שהשתתפו במעשי
אלמות.

ההסתדרות הריביוניסטית באה בת
ביעות מיוחדות במינן - היות שבאספה
המייסדת של ה"הסתדרות הציונית החד
רשה" השתתפו כ-720000 איש, לפי מנ
ינם ומכיון שמסחר חברי ההסת' הציו
נית הוא, לפי חשבונם, פחות מזה, הרי
שלריביוניסטים מניע חלק הארי ברש
יונות העליה. ככלל". הנהלת הסוכנות
עמדה על נקודת המבט שמכיון שהריב
זיוניסטים הפקיעו עצמם מן ההסתדרות
הציונית, הרי אין לססור לידם רשיונות
עליה באופן קולקטיבי בלי בקורת המש
רדים הארצישראלים. אולם מעולם לא
אסרה הנה"ם את העליה על בית"רי
בכלל שייכותו לבית"ר בלבד.

אחרי שהצעת הסכמה בארץ נדחתה
ע"י המפקדה הראשית בלונדון.
בזמן האחרון משמש ענין השירות
הימי של חברת "עתיד" נושא לעתונות.
והח' אל. ס. פ. 15 נתבקש לברר את המתי
רחש בנידון זה. הוא ספר בפרטי הפר
טים את הפרשה הזאת, שהיא ארוכה
למדי, ואמנם, המשא ומתן נמשך חד
שים. חברת "עתיד" היא שחכניסה נר
מים אחרים בעסק הזה, ואמנם, נמצאו
גורמים שנענו לררשותיה והן נתסבלו.
אולם מצד "עתיד" באו תנאים חדשים
לכסרים, שבחלקם נתמלאו, אבל גם עתה
עדיין נמשך המו"מ. על כל פנים ייעשו
מצד הנהלת הסוכנות כל המאמצים
ששירות זה יישאר סיים.

ועל כך התנהל משא ומתן וב-2 בנו
במבר הגיעו לידו הסכם עם מנהיגי הרי
ביוניסטים כאן בארץ, שלפיו יוחזרו
לבית"ר הזכויות להלוות הרשיונות לע
לזה לחבריה כמו לכל הארבונים החלר
ציים, הזכאים לקבל רשיונות עליה לחד
לוצים.

הרצאה ספירתת ניתנה על ידי אל.
ס. פ. 15 על המצב הכלכלי בארץ ועל
חוסר העבודה ומצב המשקים, על עניני
בנקים וחכספ הנכנס לארץ, ועל האמי
צעים שיש לאתו בהם על ידי התגייסות
כל שדרות הישוב, כדוגמת ההסתדרות,
כדי לחיטע ממשבר, היכול להתרגש
ולבוא בזמן הביניים עד שיתברר המצב
המדיני בארץ.

**בהצעת ההסכם היו כמה סעיפים,
שב"ב בית"ר כאן חתמו עליהם, ואילו
לונדון לא אישרה אותם וההסכם לא
יצא לפועל.**

א. קפלו הדגיש, כי המשק העברי
הוכיח את חיוניותו וכוח קיומו, אולם
הוא מוכרח להסתגר לשניוים עקב
המצוקה הכלכלית. על כל פנים יש
תכניות כיצד להקל את חוסר העבודה,
וזה חשוב.
מ. שרת וס סיכם את הדברים וסיפר
על המו"מ עם הממשלה לענין המצב
הכלכלי ולענין ביטול המכסיוסום הפו
לימי בעליה.
המסיבה היתה מאלפת ורבת ענין.

בין השבים
ב. ברסלבסקי, מלונדון, מעבודת מח'
קר. במויאוון הכריז על הישוב היהודי
בארץ ישראל בימי הביניים.

במסיבת העתונאים הסבועה שנערכה
אחול אח"צ בבית הסוכנות בירד
שלום ענו חברי ההנהלה אל. ס. פ. 15
ומשה שרת וס על כמה שאלות שהיו
מעין המשך למסיבה הקודמת.
בין השאר נתעוררה שאלה בדבר
היציאה מן הארץ. כידוע, החלו סוכנות
בזמן האחרון שמועות משמעות על
לספר היוצאים מן הארץ ובאהר הכינו'
סים בימים האחרונים נקבעו גם מספרים
גדולים.

א. דובקין נתן בענין זה מספרים
מאלמים. זכורים ימי הנסיעות המרובות
בקץ האחרון, לתשובה, לפונגרס, ונסר
עות שונות אחרות. בהדשי ינואר -
נובמבר 1937 יצאו תושבי ארץ ישראל
30,580, מהם חזרו 29,000. עודף היו'
צאים על השבים הוא, איווא, 1580.
במספר הזה נכללו גם 812 יוצאים בלי
יונות לחזור.

מכאן שהדברים על היציאה, כלומר,
העזיבה, מוגזמים. אולם אין להתעלם
גם מעובדה אחרת. ב-11 חודש אלה
היתה גם תנועת תיירים ומ-1 בינואר עד
סוף נובמבר נכנסו לארץ 14,145 תייר
רים. מדרך הטבע שתיירים אלה יצאו
את הארץ כתום פוער שיונם להישאר
בארץ. יורעים אגהנו שבשנים כתיסונן
היה חלק גדול מן התיירים נשאר בארץ
באופן בלתי חוקי. היתה תקוה שאפשר
יהיה לקבל רשיון להישאר בארץ. בשנה
האחרונה נדל מספר התיירים היוצאים
על מספר הנכנסים והגיע ל-17,579,
היינו, עודף התיירים היוצאים הגיע
ל-3434. פירושו של דבר - מצבם של

התיירים שנשארו בארץ מן השנים הקו
רמות נעשה לבלתי נשוא והם הוכרחו
לצאת את הארץ. ביניהם רבים שהשארו
את משפחותיהם בחו"ל ולא נפתחו כפי
ניהם כל סיכויים לקבל אפשרות להת'
אזרה באופן ליגלי בארץ. ודאי שהנגר
שות של הממשלה לנבי תיירים אלה הן
שהשפיעו השפעה מכרעת ליציאתם.
כל זה מחוץ למספר העולים החוקיים
(בעלי הון, עובדים, קרובים ומתלמדים)
- במשך 11 חודש אלה נכנסו כ-
10,500 בער.